Niels Nielsen:
Epistola til mer-
-cator og Bladskriver
Nathanson.

1852

Forfatteren

Thorv. A. B. Rasmussen

forran.

EPISTOLA

til

Vel-Edle og Vel-Fornemme Herr mercator

og

Bladskriver Nathanson

fra

Niels Nielsen.

Kjøbenhavn.

Faaes hos C. L. Thaarup, Kokkegade Nr. 106.

1852.

Vel=Ædle og Vel=Fornemme Herr mercator

og

Bladskriver Nathanson.

Med al den Estime jeg nærer for Vel=Ædle Herres intellectus, kan jeg ei undlade at formene, at hannem visseligen havde gjort vel hvis hannem havde ihukommet sig det proverbium, „lige Brødre lige Kapper" førend hannem præntede sine prangende og statelige Angivelser, om hoytelskede og allernaadigste Kong Fredericus VIIs Fært udi Jylland, da hvædsed Tunge, derudaf kunne tyde hannem det Forøynehavende, at ville fixere godt Folk.

Vi ere forbundne at elske alle Mennisker som os selv, derfore ey at nære Had mod Nogen; dog forstaaes dette derhen: aleneste om Sindets Beredvillighed; thi i Færd at bevise Venskab, det staaer ey i vor Formue, desformedelst vi hverken kan lære at kjende alle Mennisker, eller tjene enhver af dem, og særligen

kunne vi ey vise Venskab mod Hvad som forargeligt maa befindes at være; dog haver min Herre paa saadant givet Exempel, men kan dette jo og formenes at være, fordi hannem er, hvad hannem fører i Mærke, saasom politicus.

Politica er jo Statskonst, men kan og vorde ført hen paa det gemene Liv, og maae da befindes at være den Konst at føre sig saa an, at man derved kan finde bedst Regning, og jeg tillader mig, at give gunstefulde Herre, skjønt hannem sikkerligen er en velmeritteret politicus, et Par Fingerpeg, som hannem kan komme tilgode.

Vel-Ædle Herre tage sig vare, at tyde Andens Færd saa ud, at dennem vorder blameret paa Anseelse og Rygte, da min Herre letteligen monne løbe den Resico at faa Gjengjeldelse, og kaldet af ham Ildesindede, for Dyntjener og Mand, som ey kan befindes fri at være, for at staae i flagitium hominis Tjeneste; skjønt hannem skjønnes at være en civis modestus, og hvilken perfidia vissеligen maa være hannem uangeneemt.

Saa bør hannem sig og vel bevogte for at vorde Smigler, og ey tragte efter den Ærbarhed, som derudaf kan forventes, da Sandhed altid skal komme for Dage, og hvor ey saadan er observeret, der vil komme Skam.

Ogsaa er det Allemands Pligt ey at lade sig besnære og forføre til Bommerter, hvoraf der kun vil finges Spee, at omhyggeligen drage Omhu for Aandens Forpleyning, og at tage sin prudentia i Brug for ej at blive skjældt for en calumniator.

Paa det at hannem klarligere maa indsee al det Uqvem, som opstaaer af saadanne error, skal jeg tydeliggøre hannem det udi parabola, og ønsker at hannem sig saadant paa Hjertet vil lægge.

„Der gaves udi By en Rex som havde sig befoyet at ægte et femina, der ey paa det Bedste var publiceret, og publico saa derpaa og lod hannem raade, desformedelst de ey vilde krænke sin Konge fordi de hannem havde meget kjær. Men da kom en Mand, som udi egen arrogantia formeente at være høi og sprænglærd, og hannem ville fixere publico derhen, at dennem femina var ligerviis saa god som den ærbareste regina, og at det ville vorde til publici Bedste, om hende man salvede og lod hende regno potiri, da Land derudaf ville i Ærbarhed og Ry stige. Dog da grammedes publico i Hu, fordi Lyde hævedes mod Sky og Lak blev besjungen, hvorfore de og skjældte Manden for Klaffer og Æretyv, til almeen Spee."

Gunstefulde Herre undskylde mig nu at jeg, desuagtet det er mig vitterligt, at hannem er en stor politicus, haver fordristet mig at give hannem Raad, men

det er udi velmeent Øyemed, for at hannem sig ey skal bemøye med saadan obscure Sag, som forvolder stor Harm og Væmmelse.

Idet jeg salutem dicere og befalende mig til min Herres særlige Yndest forbliver jeg

votre très humble Serviteur

Niels Nielsen.

Trykt hos E. C. Løser.

